

Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam công bố ngày 15-4-1992, điều 4 ghi như sau:

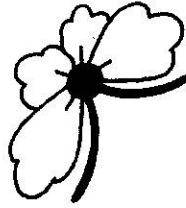
“Đảng cộng sản Việt Nam, đội tiên phong của giai cấp công nhân Việt Nam, đại biểu trung thành quyền lợi của giai cấp công nhân, nhân dân lao động, và của cả dân tộc, theo chủ nghĩa Mác-Lênin và tư tưởng Hồ Chí Minh, là lực lượng lãnh đạo Nhà Nước và xã hội”

Nếu đảng CSVN lúc nào cũng khoe là có Quốc Hội, có một hiến pháp không khác gì những nước tiên tiến trên thế giới, có tư tưởng đại đoàn kết, dân có tự do, độc lập.... Họ cần phải biết hiện nay toàn dân kể cả hai triệu người đang sống ở hải ngoại đang mong mỏi điều gì.

Nếu người dân trong nước không có cơ hội để đòi thì tất cả cộng đồng người Việt hải ngoại tại các quốc gia trên thế giới cần lên tiếng đồng loạt quyết liệt kêu gọi đảng CSVN hủy bỏ điều 4 trong bản hiến pháp như là điều kiện tiên quyết cho vấn đề Dân Chủ Hóa Việt Nam. Việc này chúng ta đã làm rồi nhưng làm một lần chưa đủ, chúng ta cần lên tiếng đồng loạt và làm liên tục, cần vận động với các cấp chính quyền tại quốc gia đang cư ngụ để được sự hỗ trợ của họ. Bằng mọi giá, chúng ta cần phổ biến cho đồng bào trong nước biết việc này, sức ép chính phải đến từ hơn 70 triệu người trong nước. Hủy bỏ điều 4 hiến pháp phải là bước đầu trong tiến trình dân chủ hóa, sẽ tránh được sự xáo trộn nền an ninh quốc gia cũng như cho cả vùng Đông Nam Á. Người Việt hải ngoại với một tiềm năng và một đội ngũ kỹ thuật sẵn có chắc chắn sẽ góp phần không nhỏ trong công việc xây dựng lại quê hương trong phạm vi giáo dục, kinh tế và xã hội.

BÙI TRỌNG CƯỜNG

Xuân Bính Tý 96

Đêm đen đui

Đêm đó, Đỗ Đình Đức “đóng” đồ đúng điệu, đầu được “dye” đỏ đỏ, đeo “đồng” Đức đen đen, đi đến đầu để đón chào điệu. Chào điệu đồ đậm đẹp đẽ, đeo đồ đầy dang, dang đúng đó đợi.

Đức đến đó “địa” chào điệu đám đuối, đoạn đơn đả (để được điểm):

– Điệp định đi đâu để Đức đưa đi.

Đào điệu đồng da, đồng đánh, đã dốt đáp:

– Điệp đợi Đức đến đối Điệp đối đó. Đức đưa “đô” đây để Điệp đi dớp đẹp.

Đức định điều đình để chào điệu dùng đòi đủ điều. Chào điệu đã danh đá de:

– Đưa đây đi, dùng để Điệp đợi Điệu đỏ diên đánh Đức đó. Điệp đeo đai đen đây!

Đức đoán, Đức dang dương đầu, đối địch đưa đưa đòi dáo để, định đập đồ Đức để đi đàn dùm đầu đó. Đường đường đáng đạo đức, đứng dẫn Đức đầu đàn dọn đến nổi đưa “đô” đại. Đức định đi để chào điệu đấy. Chào điệu đoán được điều đó đã đứng đón đầu Đức:

– Định đi đâu? Được, Đức đi đi. Đồ Đức đi được Điệp đãi đây!

Đức đứng đó dẫn do, đếm “đô” định đưa, định dùng, định đưa, định dùng. Chào điệu dùng dùng đi đến đề đầu, đá dít, đánh đập, đám đập Đức. Chào điệu “đô”; Đức “đet”, dành để chào điệu đục đầu đôm đốp đồ đom đóm, dết dít dôm dốp đến đã đời. Đức đau đón đỡ đôn (đầu động đây được):

– Dùng, dùng đánh. Để Đức đưa. Để Đức đưa.

Đào điệu “đếm đồ” đặc địa địa:

– Đức đưa đại Điệp đầu đánh đầu. Điệp đưa đây. Đáng đời.

Đào điệu đàn đoạn dùng da, dùng đình đi, để Đức đứng đục đó đờ dẫn, đâm đĩa, đầu dít đều đau diếng, đồ đạc đã dứt đoạn đồ đây đường.

Đức đối dải chào đậm đà, đây đủ, để đánh đối Đức đã được dong đây đau đón. Đức đập đầu dùng dùng, đánh dùi đen dết, đập đất dành dạch:

– Đồ độc địa, đồ điểm dang, đồ diên ... diên.

Đức đã định đời Đức đây đặc điểm, được đặc dải đây đủ, đều đều đi đến đình dài đồ đạt, đồng đạo đồng đức đón đưa. Đầu đoán được đời đa đoan đây đưa Đức điệu đúng đến độ đó. Đức đòi đoạn:

– Đạo đức đi đâu để đời đây đồ đều.

Đêm đen đui, đưa đầu chào đánh đó đã đá động đến đời Đức, đeo dang, đây đạo, đưa đây Đức đi đến đường đơn độc đời đời.

ĐOÀN ĐẢNG ĐẠI